

heller ikke sikker paa, at dette Ændringsforslag rent sproglig set er korrekt. I § 2 bestemmes det, hvorledes Udgifterne skulle udredes for Landets Vedkommende, men saa føjes der til denne § 2 en Bestemmelse om, hvorledes man kan faa de tre Fjerdedele refunderede efter § 45 i Fattigloven, og rent sproglig er jeg tilbøjelig til at tro, at det maa opfattes paa den Maade, at det kun er Købstadkommunen, der faar de tre Fjerdedele refunderede. Jeg er ikke i Tvivl om, hvad Meningen er, men jeg er tilbøjelig til at tro, at Ændringsforslaget bør redigeres noget anderledes, hvis man vil være sikker paa, at det ikke misforstaas.

Der er nu for mig, som skal tale mod dette, den uheldige Omstændighed, at enten man vedtager Lovforslaget uforandret eller Ændringsforslaget, bliver det saaledes, at Kommunerne skulle udrede det halve, og jeg ser derfor ingen Udvej til at faa Lovforslaget ændret saaledes, at det bliver ved det bestaaende, medmindre man skulde kunne tænke sig, at det ærede Landsting skulde føle sig foranlediget til at foretage den Ændring, som er nødvendig derfor. Jeg kan ikke se rettere, end at det vilde være langt at foretrække at blive ved det bestaaende.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Jeg skal udtale, at jeg kan tiltræde det stillede Ændringsforslag og ikke har Bemærkninger at gøre, hvad dets Affattelse angaar. Jeg tror ikke, der kan være Tvivl om, hvad Ændringen gaar ud paa.

Ordføreren for Forslagsstillerne (J. Jensen [Aalborg Amts 1ste Valgkreds]): Det Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (P. Madsen) rejste, vedrører, som han ogsaa selv erkendte, i overordentlig ringe Grad selve Ændringsforslaget, men derimod Lovforslaget i dets Helhed. Jeg finder for saa vidt mindre Anledning til at komme ind paa det Spørgsmaal, og jeg skal heller ikke gøre det i nogen større Udstrækning. Det er, som sagt, ingen Indvending imod Ændringsforslaget, som jeg efter de Udtalelser, der faldt fra den højtærede Minister — jeg benytter Lejligheden til at takke for dem —, har Haab om skal blive vedtaget. Men jeg har Lyst til, inden Forslaget forlader dette Ting, for forhaabentlig ogsaa at gaa let igennem det andet Ting, at gøre den Bemærkning til det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds, at

jeg ikke har det mindste imod, at det bliver taget under samlet Overvejelse, hvordan Udgifterne ikke alene til døvstummes Undervisning, men ogsaa til alt det, der afholdes dels af Kommunekasserne, Amtsfattiggasserne iberegnet, dels af Statskassen, men som ikke betragtes som Fattighjælp, skulle fordeles. Jeg skal nævne som Eksempler Udgifterne baade til aandsvage og Lupuspatienter. Af dem er der jo desværre ikke saa faa endnu. Det skulde saaledes overvejes, om man skulde gaa til at lægge samtlige med disse Patienters Helbredelse forbundne Omkostninger enten paa Amtsfattiggasserne og Statskassen i Fællesskab eller paa en af disse alene eller, hvad jeg tror vilde være heldigere, baade paa Kommunekasserne, Amtsfattiggasserne og Statskassen. Jeg vilde endog anse det for rigtigst at tage dette Spørgsmaal op til samlet Overvejelse. Jeg tror f. Eks., at det ikke er heldigt, at der er Amtskommuner, hvor man for saadanne Udgifters Vedkommende, som jeg har nævnt — altsaa ikke de foreliggende, men Udgifter til aandsvage, sindssyge, Lupuspatienter osv. — betaler $\frac{1}{4}$, andre Kommuner, hvor man betaler $\frac{1}{3}$, og atter andre, hvor man betaler Halvdelen. Jeg tror, at det vilde være heldigt, om vi fik fastslaet ensartede Regler, saa at der ogsaa i denne Henseende blev mere Lighed mellem Sognekommunernes Stilling, hvad enten de ligge i det ene eller i det andet Amt. Dog havde jeg ikke tænkt mig, at dette lille Lovforslag skulde benyttes til at faa hele dette Spørgsmaal op til Overvejelse, og det glæder mig, at det heller ikke er blevet Tilfældet. Jeg henstiller til det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (P. Madsen) at vente med at fremkomme med sine Ønsker, til vi maaske ad Aare faa en samlet Overvejelse af alle herhen hørende Spørgsmaal. Jeg skal allerede nu sige, at jeg ikke tror, det uden videre gaar an at lægge disse Udgifter over paa Amtsfattiggassen eller Statskassen. Jeg tror, det er et godt og fornuftigt Princip, vi i de senere Aar ere komne ind paa, at den Kommune eller den Myndighed, der skønner over vedkommendes Trang, ogsaa tager nogen Del i de Udgifter, der blive Resultatet af dens Skøn. Dette er noget, vi hverken nu eller for nylig have slaaet fast i Praksis, men vi ere gennem en Aarrække naaede til det Standpunkt at sige: Opholdskommunen, som altid skal skønne over vedkommendes Trang, skal tage sin Part, Forsørgelseskommunen skal tage sin Part, og Amtet og Staten eller